

Yağmurlugece

– Özçiçek · 24 Ekim 2015

Vakit gece yarısı, çok yağmur yağar,

Fırtınaya dönüşmüş, esiyor rüzgâr.

Adımlarım sıklaşır, hatta koşarak,
Çukurlardan atlayıp ve dolaşarak.

Gizemli bu geceler, caddeler تنها,
Şehrin yabancıları, yolda yiter ya.

Şemsiyeme vuruyor, yağış tempolu,
Senti sorduğum kişi, bilmiyor yolu.

Endişeleniyorum, korkuya benzer,
Bu saatte sokakta, soyguncu gezer.

Eşkiya şehre inmiş, mümkündür soygun,
Ne bekçi var ne polis, emniyet yorgun.

Kurt bulanığı sever, fırtınalı doğayı,
Başiboşluk azdırır, a z g i n boğayı.

Sokak sokak dolaştım, düşüncelerle,
Yağmurlara karışan, b u ğ u l u terle.

T e l â ş l ı adımlarla döndüm köşeyi,
K o r k u l a r ı m ı attım, ve endişeyi.

Ruhuma güven geldi, korkuyu attım,
Ata'm karşımda idi, güvence battım.

O, hâlâ a y a k t a y d ı, hâlâ nöbette,
Damla oynaşuyordu, durduğu sette.

Tunç heykel parlıyordu, cilalı sudan,
Kuşlar da konmuyordu, sudan korkudan.

Emniyet içindeydi,şehirde ki insanlar,
G ü v e n içindeydi, u y u y a n canlar.

İlkeleri koruyor, bu memleketi,
Korumaya yeminli cumhuriyeti.

Batının nöbetçisi, A t a 'yla İ z m i r,
Sonsuza yaşayacak,Türk olarak hür.

Yağan yağmur,yağan kar,Ata'ya Çiçek,
O'nun kutsal n ö b e t i, hiç bitmeyecek.

*****Hazan bah:158.sayfa****067 12/ 1996*****